

[Tholstrup.]

navnlig dreje sig om den protektionistiske linie, som følges uden lovhjæmmel. På det punkt har vi ikke alene anledning til at anklage den højtærede handelsminister for ikke at følge loven, men at anklage hele det samlede ting, som står bagved, og de 17 medlemmer i det permanente vareforsyningsudvalg. De overtræder alle lovens bestemmelser og bør gøre sig deres ansvar bevidst. Denne protektionisme har ingen hjemmel nogetsteds.

Vi var på et tidligere tidspunkt i dag inde på et problem om protektionisme, og da oplyste den højtærede handelsminister, at den del af rågummiimporten, som gik ind under dollarpræmieringen, kun androg ca. 3 pct. Jeg mente at have oplysninger, som viste, at det lå langt over. Nu kan man tage de 3 pct. i relation til hele årets import af rågummi; af den går hovedparten til industriformål, som ikke har noget med såler at gøre. Det er muligvis det, ministerens tal refererer sig til; det kan vi senere få oplyst. Jeg kan oplyse, at der den 2. november — på grund af, at bevillingerne var opbrugt og der var brugt mange dollarbevillinger ved siden af — blev givet 300 000 kr. til import af rågummi.

Men alle de tre firmaer, som min hjemmelsmand har kunnet nå at ringe til i denne meget korte periode, har oplyst, at der siden den 2. november er købt for 70 000 kr. på dollarpræmiering. Hvis vi blev ved med at ringe hele eftermiddagen til alle de firmaer, som benytter sig heraf, er det muligt, at vi kom op over de 300 000 kr., og så blev det 50 pct. af den øjeblikkelige import. Det var rart at få noget mere nøjagtige oplysninger herom, hvis sådanne kan gives af den højtærede minister. Det er muligt, de ikke kan gives på nuværende tidspunkt, men så må vi udbede os dem til tredje behandling; for det er selvfølgelig galt, hvis jeg står og siger, det er en meget høj procent, og det så kun er 3 pct.

Men så kommer vi til spørgsmålet: Hvilke virkninger har disse 3 pct.? For de kan meget vel være afgørende. Hvis der mangler 3 pct., mangler der lige netop det i konkurrencen, som skal sætte prisen ned. Det var bedre, der var 3 pct. for meget, for så vil alle gerne sælge; så bliver det pludselig købers marked i stedet for sælgers marked, og

vi har gang på gang set, hvilke ændringer der finder sted, når man ved bevillingsudstedelse bytter forholdene om. Vi så det med bananerne; da de var billige og det var sælgers marked, blev der alligevel taget høje priser, og importen var stor. Da det blev drejet om og blev købers marked, blev importen mindre, og priserne faldt, konkurrencen kom ind. Det er noget, der er så kendt, dette med at 3 pct. for meget eller for lidt kan være ganske afgørende for prisdannelsen. Når det kun er 3 pct., hvorfor skal alverden så ikke give dem de 3 pct. med? Så er der slet ingen grund til at holde sig tilbage.

Den vareforsyningslov, vi behandler i dag har to sider, som jeg nævnte det ved første behandling; da stillede jeg forøvrigt også nogle spørgsmål, som jeg ikke fik svar på. Det er en lov, der drejer sig både om eksport og import. Jeg nævnte smørsalget til England, som foregik ved statshandel, og gjorde opmærksom på, at vi gik glip af måske 100 mill. kr. om året ved, at vi ikke fik solgt smørret på en fornuftig måde. Nu meddelte bladene forleden dag, at landbruget taber 50 mill. kr., at der er udsigt til stigende priser for dansk smør på det engelske marked, men at denne prisstigning ikke kommer danske landmænd tilgode. Vender måske inden ret længe ved de 100 mill. kr., som jeg dengang nævnte. Der kan da være grund til at stille det spørgsmål til den højtærede handelsminister: Kan vi ikke komme ud af den aftale nu? Er vi bundet længere, end vi selv vil? Da aftalen blev forlænget, ønskede den engelske stat at trække sig ud; englænderne ønskede, at danske eksportører solgte direkte til de engelske importører. Hvis de ønskede det dengang, kan man så ikke formode eller forvente, at de indtager samme standpunkt i dag, og vil det så ikke sige, at vi kunne slippe fri i dag?

Jeg vil gerne, at den højtærede handelsminister drøfter det med sin ministerkollega den højtærede landbrugsminister, som måske er mere inde i disse problemer; det er jo kedeligt, at vi skal gå glip af 100 mill. kr. om året i valuta, når de ligger lige for næsen af os; og landbrugets organisations diktatorer, som bor i Aarhus, har kun kunnet gennemføre dette, fordi de har disse lovs bestemmelser i ryggen; hvis de gik ud t